

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§7-8

Ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίοις οὔτε κατάστασιν καταβαλόντα. Καίτοι πᾶσι ῥάδιον τοῦτο γνῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. Ὡστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥάδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἵππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. Ἔτι δέ, ὦ βουλή, εἴπερ ἵππευσα, οὐκ ἂν ἦ ἔξαρνος ὥς δεινόν τι πεποικῶς, ἀλλ' ἡξίου, ἀποδείξας ὥς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. Ὅρῳ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἵππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱπάρχους κεχειροτονημένους. Ὡστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. Ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Στο παραπάνω απόσπασμα ο Μαντίθεος διατυπώνει δύο συγκεκριμένα συμπεράσματα απευθυνόμενος στους βουλευτές. Να τα αναδιατυπώσετε με δικά σας λόγια.

Μονάδες 10

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Λυσίας, Δήμου καταλύσεως ἀπολογία §18

Στον λόγο του «Δήμου καταλύσεως ἀπολογία», ο ρήτορας προσπαθεῖ ν' ἀποδείξει ὅτι οἱ κατήγοροί του τον συκοφαντοῦν ἀδίκῃ καὶ ὅτι ὁ ἴδιος τὴν περίοδο τῶν Τριάκοντα ἐδράσε ὡς δημοκράτης.

Νομίζω, ἄνδρες δικαστές, ὅτι δε θὰ μισοῦσατε δίκαια αὐτοὺς που στὴν περίοδο τῆς ὀλιγαρχίας δὲν εἶχαν πάθει κανένα κακό, ἐνῶ πρέπει νὰ ὀργίζεσθε ἐναντίον ἐκείνων που βασάνισαν τὸ λαό, οὔτε νὰ νομίζετε ἐχθροὺς ὅσους δὲν ἐφυγαν (ἀπὸ τὴν Αθήνα) ἀλλὰ αὐτοὺς που σας ἐξόρισαν, οὔτε αὐτοὺς που ἐπιδίωξαν νὰ σώσουν τὴν περιουσίαν τους ἀλλὰ αὐτοὺς που ἀφαίρεσαν τὴν περιουσίαν ἀπὸ ἄλλους, οὔτε αὐτοὺς που ἐμείναν στὴν πόλιν γιὰ νὰ σώσουν τὴ ζωὴ τους ἀλλὰ αὐτοὺς που συνεργάστηκαν με τοὺς τριάντα τυράννους γιὰτὶ ἤθελαν νὰ καταστρέψουν ἄλλους. Ἀν, πάλι, νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ ἐξοντώσετε ἐσεῖς ὅσους ἐκεῖνοι ξέχασαν νὰ ἀδικήσουν, δε θὰ ἐξαιρεθῇ κανένας πολίτης.

Μτφρ. Γ.Α. Ράπτης

B4. Να επιλέξετε για καθεμία αρχαιοελληνική λέξη της στήλης Α την **ετυμολογικά συγγενή** της νεοελληνική λέξη της στήλης Β:

A	B
1. φυλάρχους	α. αρχηγός β. φυλλάδιο
2. καταστάσεις	α. καταστολή β. στάσιμο
3. έξαρνος	α. άρνηση β. εξάρθρωση
4. πέπονθε	α. πάθος β. πεπόνι
5. Ανάβηθι	α. βυθός β. βήμα

Μονάδες 10

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ξενοφών, Κύρου Ανάβασις Βιβλ. 2, κεφ. 6 §§16-19

(έκδ. του Marchant, E.C. Οξφόρδη: Clarendon Press, 1904, ανατ. 1961)

Η *Κύρου Ανάβασις* περιγράφει τη συμμετοχή σώματος 13.000 Ελλήνων μισθοφόρων (των Μυρίων), από τη στιγμή που εντάχθηκαν στον στρατό του Κύρου και συμμετείχαν στην εκστρατεία εκείνου κατά του αδελφού του, Αρταξέρξη. Μετά τον θάνατο του Κύρου, το ελληνικό στράτευμα βρέθηκε ακέφαλο εν μέσω εκατοντάδων χιλιάδων εχθρών. Οι Μύριοι κατόρθωσαν μετά από πολλές κακουχίες και περιπέτειες να φτάσουν στα παράλια του Εύξεινου Πόντου. Στο παρακάτω απόσπασμα ο Ξενοφώντας περιγράφει την προσωπικότητα του Πρόξενου του Βοιωτού.

Πρόξενος δὲ ὁ Βοιωτίος εὐθύς μὲν μειράκιον ὦν ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς νομίσας ἤδη εἶναι καὶ ἄρχειν καὶ φίλος ὦν τοῖς πρώτοις μὴ ἡτᾶσθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις· καὶ ὥετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην καὶ χρήματα πολλὰ· τοσοῦτων δ' ἐπιθυμῶν σφόδρα ἔνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ

δικαίῳ καὶ καλῷ ὥετο δεῖν τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μή. Ἄρχειν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν δυνατὸς ἦν· οὐ μέντοι οὐτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποῖῃσαι, ἀλλὰ καὶ ἡσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκεῖνον· καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν φανερός τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις ἢ οἱ στρατιῶται τὸ ἀπιστεῖν ἐκείνῳ.

μειράκιον: νεαρός, παλληκαράκι

ἡττᾶσθαι: να εἶναι κατώτερος

ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις: πήρε μέρος στην εκστρατεία του Κύρου

ἐμποῖῃσαι: να προξενήσῃ, να εμπνεύσει

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γ1. Να μεταφράσετε στη Νέα Ελληνική το απόσπασμα: «**Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ ... δυνατὸς ἦν**».

Μονάδες 20

Γ4.

α. Να προσδιορίσετε την κύρια συντακτική λειτουργία των υπογραμμισμένων λέξεων του κειμένου:

μειράκιον :	εἶναι	στο
μέγα :	εἶναι	στο
τοσούτων :	εἶναι	στο
τούτων :	εἶναι	στο
τυγχάνειν :	εἶναι	στο

(μονάδες 5)

β. «οὐ μέντοι οὐτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποῖῃσαι, ἀλλὰ καὶ ἡσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκεῖνον»: Στο παραπάνω απόσπασμα ο Ξενοφώντας περιγράφοντας την προσωπικότητα του Πρόξενου κάνει μία σύγκριση. Να εντοπίσετε τη συγκριτική λέξη (μονάδα 1) και να καταγράψετε τον α' και β' όρο σύγκρισης (μονάδες 4).

Μονάδες 10